

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.**, so sídlom **X.**, zast. JUDr. **G. N.**, advokátkou, **F.** proti žalovanému: **JUDr. J. B.**, správca konkurznej podstaty **S., a.s., P.**, IČO: **X.**, zast. JUDr. **A. F.**, advokátom, **M.**, **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.01.2010, č. k. 9 Cbi 85/2005-127, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.01.2010, č. k. 9 Cbi 85/2005-127 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu prihlásená v konkurznom konaní vo veci úpadcu **S., a.s., B.**, IČO: **X.**, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3K 223/2004 vo výške 3 713 675,97 Eur je oprávnená a zistená a je pohľadávkou prvej triedy pre účely rozvrhu,

Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania 656,78 Eur.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa návrhom, súdu doručeným dňa 06.09.2005, domáhal určenia, že pohľadávka žalobcu voči úpadcovi vzniknutá zo zmluvy o úvere, uzatvorenej dňa 28.07.2004 v celkovej výške 143 644 986,50 Sk, je nesporná a pravá. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania. Predmetná pohľadávka pozostáva z istiny v prihlásenej výške 139 498 706 Sk a príslušenstva vo výške 4 146 280,50 Sk.

Na pojednávaní dňa 12.01.2010 žalobca upravil petit žaloby na euro tak, že pohľadávka je 3 713 675,97 Eur.

Žalovaný popieral aktívnu legitímáciu žalobcu, tvrdiac, že pohľadávka bola postúpená a popieral tiež s odvolaním sa na ust. § 33 ods. 1 písm. a/ ZKV výšku pohľadávky. Namietal tiež mechanizmus výpočtu úrokov.

Súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3K 223/04 zo dňa 22.03.2005 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka S., a.s., B., IČO: X., za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. J. B., t. j. žalovaný. Žalobca konkurznou prihláškou č. 176 prihlásil pohľadávku v celkovej výške 143 644 986,50 Sk. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 03.06.2005 správca konkurznej podstaty predmetnú pohľadávku poprel z dôvodu, že patrí inému právnomu subjektu.

Na pojednávaní konanom dňa 12.01.2009 žalobca špecifikoval, že jeho pohľadávka pozostáva z istiny vo výške 3 606 481,54 Eur a z príslušenstva, ktorého mechanizmus výpočtu je nasledovný:

1. obdobie - od 1.9.2004 do 31.12.2004, vypočítané ako 2,11 EURIBOR +1.5% p. a. za obdobie - od 122 dní = 44 182,40 Eur,
2. obdobie - od 1.1.2005 do 31.3.2005, t. j. 2 158 +1,5% p. a. na 90 dní = 32 855,04 Eur,
3. obdobie - od 1.4.2005 do 30.6.2005, t. j. 2 144 +1,5% p. a. za 91 dní = 33 220,10 Eur (spolu 110 257,54 Eur).

Žalovaný počas konania poukázal na ustanovenie § 33 ods. 1 písm. a/ ZKV, podľa ktorého z uspokojenia v konkurznom konaní sú vylúčené úroky z pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu, ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu. Preto by podľa názoru odporcu v prípade úspechu navrhovateľovi patrili úroky len do 21.03.2005.

Po vykonanom dokazovaní konajúci súd dospel k záveru, že obrana žalovaného, týkajúca sa nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu, ako aj neoprávnenosti účtovania sankcií za obdobie po vyhlásení konkurzu, nebola preukázaná ako dôvodná.

Súd uzavrel, že žalobca predloženými dokladmi dostatočne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní a že jeho pohľadávka v uplatnenej výške je oprávnená a zistená. Je nesporné, že zákon o konkurze a vyrovnaní vylučuje určité pohľadávky z uspokojenia, čo znamená, že aj keď sú tieto pohľadávky oprávnené, súd ich nemôže v konkurznom konaní

uspokojiť. Ide o pohľadávky podľa § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV. Tieto pohľadávky však z hľadiska hmotného práva nezanikajú a po zrušení konkurzu je ich možné uspokojiť v súdnom alebo inom konaní, ak dlžník bude existovať a bude mať majetok.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný a navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd návrh zamietne a prizná mu náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Nadalej namieta nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, pretože uplatnenú pohľadávku postúpil a tvrdí, že súd sa nevysporiadal náležite s ust. § 33 ods. 1 písm. a/ ZKV. Podľa jeho mienky skutočnosť, že súd určil oprávnenosť aj časti pohľadávky - úrokov, ktoré prirástli k pohľadávke v čase od vyhlásenia konkurzu a zaradil ich pre účely rozvrhu do 1. Triedy, spôsobuje, že SKP aj na tieto úroky musí brať v rozvrhu zreteľ pri uspokojovaní veriteľov zaradených do 1. triedy a teda pri ich uspokojení v konkurznom konaní, čo by znevýhodnilo ostatných veriteľov.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že je dôvodné.

Z návrhu na začatie konania je nesporné, že súd vo veci konal na základe určovacej žaloby podľa § 23 ods. 2 ZKV. Spor sa týka správcom popretej pohľadávky žalobcu voči úpadcovi, pričom pohľadávka sa skladá z istiny a úrokov z tejto istiny, ktoré podľa vyjadrenia SKP prirástli aj v čase od vyhlásenia konkurzu, a preto sú v tejto časti podľa § 33 ods. 1 písm. a/ ZKV z uspokojenia vylúčené.

Súd námietku SKP nerešpektoval a napadnutým rozsudkom v rozpore s ust. § 33 ods. 1 písm. a/ ZKV určil, že aj v zmysle cit. ustanovenia časť úrokov je oprávnená a zistená a je pohľadávkou prvej triedy pre účely rozvrhu. Na záväznosti enunciátu rozsudku nič nemení, že súd v odôvodnení tejto časti výroku uvádza:“ je nesporné, že ZKV vylučuje určité pohľadávky z uspokojenia, čo znamená, že aj keď sú tieto pohľadávky oprávnené, súd ich nemôže v konkurznom konaní uspokojiť. Ide o pohľadávky podľa § 33 ods. 1 písm. d/ ZKV. Tieto pohľadávky však z hľadiska hmotného práva nezanikajú a po zrušení konkurzu je ich možné uspokojiť v súdnom alebo inom konaní, ak dlžník bude mať majetok“.

Aj z tohto odôvodnenia je zrejmé, že súd rozhodol nad rámec petitu, pretože išlo o určenie pre účely konkurzu.

SKP oprel svoj názor, že žalobca postúpil žalobou uplatnenú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.01.2005 a oznámenie postúpenia zo dňa 14.02.2005. Súd sa však touto zmluvou v odôvodnení vôbec nezaoberal a svoje rozhodnutie o aktívnej

legitimácii žalobcu oprel o vyhlásenie spoločnosti žalobcu a vyjadrenie spoločnosti, ktorej mala byť pohľadávka postúpená, čo odvolací súd nepovažuje za odôvodnenie v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Rovnako nemožno hodnotiť ako odôvodnenie v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p., v časti týkajúcej sa úrokov za obdobie po vyhlásení konkurzu, kde súd jednoducho uvádza, že neoprávnenosť ich účtovania nebola preukázaná ako dôvodná.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 O.s.p zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. júla 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová